

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. XIII. Quæ causæ atque fines, ob quos Spiritus certis sint molesti?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

48
 23. Et quidē omnia hac ex aliorū reuelatiōe ipsos cognoscere posse dubiū non est. Neq; enim deterior est ipsorum conditio, dum autoprofopos, quā quando heteroprofopos viuentibus adsunt. Quocirca si hīc possunt, poterunt & ibi, Spirituum aliorum reuelatione, hęc cognoscere.

24. Sed vi sua num cognoscunt? Non vna responsione quæstioni propositæ potest satis fieri, quia non vnum quæritur, sed multa.

25. Primum igitur, si quando autoprofopos ad viuos redeunt, redire se non possunt ignorare. An ignorare possunt se de loco ad locū transire? aut esse, vbi reuera existunt? vbi agunt? vbi patiuntur? vbi tumultus excitant? vbi sunt molesti?

26. Sed tamen (quod secundo loco sit dictum) viuentium res, ad quas redeunt, non per se omnes intelligunt. Dum heteroprofopos adsunt nostra non intelligunt, propterea quod rerum speciebus atq; simulachris careant; at iisdem etiam, quando autoprofopos præsentibus sunt, sunt destituti: & præterea plurima ipsorum possunt iis esse occulta.

27. Sic (quod tertio loco dictum volumus) nec intelligunt semper quacumq; ipsorum nomine Angelici Spiritus operantur. Varia illa sunt, quemadmodum Capite vigesimo quinto à nobis explicabitur. Et quædam quidem vi sua cognoscunt, quædam minimè: quæ tamen, vt plurimum Angelorum, qui ipsis quasi deseruiunt, habent reuelatione. Sed hęc ad Scholas magis pertinent.

C A P. XIII.

De causis & finibus, qui tam Deo, quā Spiritibus & Spectris, in locis infestis, propositi sunt.

2. **C**ausæ & fines, ob quos loca à Spiritibus infesta sunt, vel ex Dei, vel ex Spirituum voluntate petendæ sunt. Hoc Capite, quid vel illi, vel his propositum sit inquirimus.

Quia verò Spirituum infestantium tria sunt genera; vtrum idem omnes quærant, an aliud illi explicandum erit.

3. Et quamuis res hęc non prorsus humanum ingenium superet, difficultatem tamen aliquam habet; propterea quod Dei hic, hominumque atque Dæmonum voluntatis rationes, causasque scrutamur; quas cum per se intueri nequeamus, necesse est ex aliis coniectura assequamur. Ab humanis autem Spiritibus principium facimus. Horum

Horum duo sunt genera Vnum purgandorum, alterum damnatorum. Vt vtrumque alia, atque alia conditio; ita alii atque alij fines; vbi cumque tandem locorum mortales tentare atq; molestandeprehendantur.

Purgandi vnum omnibus actionibus, & tumultibus, quos excitant, per se propositum videtur; vt *viuentium opera iuuentur*. Neque enim excitati ab ipsis tumultus pœnarum ipsorum aliquod leuamen sunt res per se clara est. Neque his incommodare, aut molesti viuentibus esse desiderant: boni enim sunt. Neque eorum est viuentes aut à vitiis deterrere, aut ad virtutum studia excitare hac ratione. Hic Moyses, Prophetæ, & aliæ rationes viuis seruiunt. Sicutam igitur tantum modo causam agunt. Et quemadmodum singulari in privilegio, alius ipsis, præter communem, pœnarum locus concessus est; ita facta potestas, vt, si possint, viuentium se iuent subsidiis.

Aliis *damnatorum*, inquam, *hominum Spiritus* non hic finis est. Veniæ ipsis spes nulla est. nec vllis possunt viuentium subsidiis iuari. Vtrumque probè norunt infelicissimi. An quærunt hac ratione aliis aliquod afferre emolumentum? Non quærunt. boni faciunt nihil. boni cupiunt nihil. nullis, quantumuis optimis olim in sæculo sodalibus, aut amicis bene volunt. Omnis voluntas damnati iniusta est. inquit B. Gregorius 8. Moralium cap. 1. Quid igitur infestationibus quærunt? Hoc ipsum ferè, quod ipsorum loci *Dæmones*. Sicuti amborum eadem societas; ita eadem ferè studia: infelicissimorum infelicissima.

Et quid *Dæmones*? Id ipsum quod omnibus temporibus, omnibus locis, omnibus conatibus, omnibus studiis: quæ hominum causa, vel sponte, vel pro Dei imperio suscipiunt. Quemadmodum semper humanæ salutis & incolumitatis sunt hostes, ita his terribulamentis, quæ diuersis locis excitant, hominum molestiam, perniciemq; quærunt impensè; & præter hanc vix aliquid. Nequam sunt semper nequissimi.

Nullum ipsis in pœnis quas maximas sustinent, hæc terribulamenta leuamen afferunt. quid quod nec gaudium, aut voluptatem ex iisdem capiunt, quamuis etiam vehementer Nequam Spiritibus arriant? sicuti felices mentes, etiam ex aduersissimis rebus, nullam percipiunt molestiam atq; dolorem; ita ex prosperis Spiritibus miseri nullam voluptatem. Purus est infelicium dolor. nullo gaudio, respersus. Purum est felicium gaudium, nullo dolore permixtum. Vide huius duplicem causam apud Ludouicum

Molinam q.64. Disp. 3. in 1. part. D. Thom.

9. Sic nec miseri vllum volunt bonum mortalibus, quos infestant. Quod si quædam ab iis in speciem bene fieri videntur; si in quibusdam videntur commodare; id totum, vt incommodent, faciunt. Quæcumque ab iis fiunt, qualiacunq; ab iis fiunt, omnia ex prauis finibus, quos sibi propositos habent, vitium contrahunt. Quemadmodum ex B. Gregorio doctum est Thef. 6. huius cap. Quid verò in omnibus machinentur, Capite 15. fusius demonstrandum erit.
10. Porrò Deo, quemadmodum omnibus in rebus, ita in his infestationibus; non nisi bonum propositum est; siue ipso tantum permittente, non autem imperante; siue etiam imperante, à quibuscunque licet Spiritibus, loca infestentur. Docemus in singulis Spiritibus.
11. In purgandis præcipuè misericordiæ, & bonitatis suæ dat documenta; quæ non ipsi solùm defunctorum Spiritus; verum etiam viuentes adhuc homines experiuntur. Illi quidem; quòd hac ratione viuentium subsidia quasi mendicare valeant, & peccatis debitas pœnas, aliorum piis operibus redimere: hi verò, quòd intelligant, ex his, peccata sibi esse cauenda: digna pœnitentiæ opera magno animo subeunda: non expectandas futuræ vitæ grauissimas pœnas; denique materiam sibi benefaciendi, & proximum piis misericordiæ operibus iuuandi præberi.
12. In damnatis peruersorum hominum Spiritibus præter misericordiæ, præbet etiam exemplum iustitiæ. Quid ita? quia grauissimis remediis & machinis vrget immeritos mortales ad peccatorum, & malè transactæ vitæ pœnitentiam, hoc summæ misericordiæ est. Et dum easdem pœnas quodã modo hominum sensibus obliicit; & iis locis exigit, vbi peccatorum meritis contractæ sunt; se æquissimum probat iudicem: vt qui & scelera vindicet, & ibi cum summo miserorum dolore vindicet; vbi cum voluptate plerumq; contracta fuerunt.
13. In Dæmonum infestationibus duobus modis se Deus habet. Nunc Dæmonum opera vtitur; ipsoq; imperante fit, vt spectris loca sint horrida; nunc permittit iisdem, vt pro libidine sua suas nequitias exercent, & spectra exhibeant. Sed tamen vtrobiq; cum hominũ, si modò volunt, emolumento. Permisit Dæmonibus potestatem in Iob: in filios eius; in filias, vniuersamq; sanctissimi hominis substantiam, quanto verò cū Iob emolumento? Præcepit iisdem (vt non malè creditur) subuersionem Sodomorum, & vicin

& vicinorum populorum: & si non illis, quantus aliis horum exemplo metus iniectus? quot, horum pœna, perculsi, à fœda peccandi libidine reuocati, saniora sectati sunt consilia?

Quęcunque infestationes locorum, Dæmonum opera patrę sunt, si bene ratiocinabimur, hominum emolumenta in iisdem Deum (quo permittente, vel imperante factę sunt) Spectasse obscurum non est. id tum in *omnibus*, tum in *singulis* facile est deprehendere. 14.

In *omnibus* ostenditur, præter corpoream, esse quandam naturam Spiritualem: illam hominum saluti, & incolumitati esse infestissimam: vires illius in corpora, resque corporeas esse maximas: eiusdem nobis societatem, communionemq; peste & angue peius esse declinandam. 15.

In *singulis* alia emolumenta capere possumus. In illis, quarum in fodinis mineralibus author est, discere licet, eos, qui diuitias quærunt, incidere in laqueos Diaboli: in illa, fundi Hesperiam, magnam esse vim atque virtutem Reliquiarum: in alia domus infestę, à Theodoro Sicęorum Archimandrita liberatę, plurimum valere, contra Diabólicos insultus, res consecratas. Sic Deum esse ultorem scelerum, quibus charitatis fraternę, iustitię, & honestatis iura violantur, docent illę, quę propter Pausaniam, Neronem, atq; Ottonem excitatę fuerunt. Alię alias habent commoditates. Consule. i. caput de his omnibus. 16.

CAP. XIII.

Inter loca esse quedam alijs magis infesta: & id contingere, non ex locorum natura & conditione, sed pro Dei atque Spirituum voluntate.

 Vamuis nulla propemodum loca sint, quę non infestantes admittant Spiritus; quędam tamen esse, vbi frequentius inueniantur, haud pauca sunt, quę probant: quę vbi indicauerimus, vnde id accidat explicandum erit. 1.

Igitur inter horrida magis, & Spirituum infestationibus *æposita* loca, primò sunt *deserta & inculta solitudines*. Hoc insinuare vide. 2.